

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 2ας Ιουλίου 2009*

Στην υπόθεση C-343/07,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Corte d'appello di Torino (Ιταλία) με απόφαση της 6ης Ιουλίου 2007, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Ιουλίου 2007, στο πλαίσιο της δίκης

Bavaria NV,

Bavaria Italia Srl

κατά

Bayerischer Brauerbund eV,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta (εισηγητή), E. Juhász και J. Malenovský, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák
γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Σεπτεμβρίου 2008,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- οι Bavaria NV και Bavaria Italia Srl, εκπροσωπούμενες από τους G. van der Wal και F. van Schaik, advocaten, και τους M. Sterpi και L. Ghedina, avvocati,
- η Bayerischer Brauerbund eV, εκπροσωπούμενη από τον R. Knaak, Rechtsanwalt, και τους L. Ubertazzi και B. Ubertazzi, avvocati,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον I. M. Braguglia, επικουρούμενο από τον W. Ferrante, avvocato dello Stato,

- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Smolek,

- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Lumma και J. Kemper,

- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Β. Κοντόλαιμο και τον Ι. Χαλκιά,

- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους C. M. Wissels και M. De Grave,

- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τον F. Florindo Gijón, καθώς και τους A. Lo Monaco και Z. Κυρčονά,

- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους C. Cattabriga και B. Doherty,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κύρος και την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 1347/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, για τη συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής σχετικά με την καταχώρηση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου (ΕΕ L 182, σ. 3), και του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1).

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς με αντιδίκους, αφενός, την Bayerischer Brauerbund eV (στο εξής: Bayerischer Brauerbund) και, αφετέρου, την εταιρία Bavaria NV και Bavaria Italia Srl (στο εξής: Bavaria και Bavaria Italia αντιστοίχως), σχετικά με το δικαίωμα των τελευταίων να χρησιμοποιούν ορισμένα εμπορικά σήματα που περιέχουν τη λέξη Bavaria, σε σχέση με τη γεωγραφική ένδειξη προελεύσεως Bayerisches Bier.

Νομικό πλαίσιο

- 3 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92:

«1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες προστασίας των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων των προοριζομένων για ανθρώπινη

κατανάλωση γεωργικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης και των τροφίμων που αναφέρονται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού, καθώς και των γεωργικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Εντούτοις, ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται για τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα ούτε για τα οινοπνευματώδη ποτά.

Το παράρτημα I μπορεί να τροποποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15.»

- 4 Το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92 δίνει τον ορισμό της προστατευομένης ονομασίας προέλευσης (στο εξής: ΠΟΠ) και της προστατευομένης γεωγραφικής ενδείξεως (στο εξής: ΠΓΕ), ως εξής:

«2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) “ονομασία προέλευσης”: το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου:

— που κατάγεται από αυτή την περιοχή, το συγκεκριμένο τόπο ή τη χώρα αυτή

και

- του οποίου η ποιότητα ή τα χαρακτηριστικά οφείλονται κυρίως ή αποκλειστικά στο γεωγραφικό περιβάλλον που περιλαμβάνει τους φυσικούς και ανθρώπινους παράγοντες, και του οποίου η παραγωγή, η μεταποίηση και η επεξεργασία λαμβάνουν χώρα στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή.

β) “γεωγραφική ένδειξη”: το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, το οποίο χρησιμοποιείται στην περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου:

- που κατάγεται από την περιοχή αυτή, το συγκεκριμένο τόπο ή τη χώρα αυτή

και

- του οποίου μια συγκεκριμένη ποιότητα, η φήμη ή άλλο χαρακτηριστικό μπορούν να αποδοθούν στη γεωγραφική αυτή καταγωγή και του οποίου η παραγωγή ή/και η μεταποίηση ή/και η επεξεργασία πραγματοποιούνται στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή.»

5 Κατά το άρθρο 3 του κανονισμού 2081/92:

«1. Οι ονομασίες που έχουν καταστεί κοινές δεν καταχωρούνται.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως “ονομασία που έχει καταστεί κοινή” νοείται το όνομα ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου το οποίο, αν και αναφέρεται στον τόπο ή την περιοχή όπου το εν λόγω γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο έχει παραχθεί αρχικά ή εμπορευθεί, έχει πλέον καταστεί κοινό όνομα ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου.

Για να διαπιστωθεί αν ένα όνομα έχει καταστεί κοινό, λαμβάνονται υπόψη όλοι οι παράγοντες, και ιδίως:

- η υφισταμένη κατάσταση στο κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται το όνομα και στις περιοχές κατανάλωσης,
- η κατάσταση που επικρατεί σε άλλα κράτη μέλη,
- η οικεία, εθνική ή κοινοτική, νομοθεσία.

Εάν, κατά την εφαρμογή της διαδικασίας των άρθρων 6 και 7, μια αίτηση καταχώρησης απορρίπτεται διότι μια ονομασία έχει καταστεί κοινή, η Επιτροπή δημοσιεύει την απόφαση αυτή στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2. Ένα όνομα δεν μπορεί να καταχωρηθεί ως ονομασία προέλευσης ή ως γεωγραφική ένδειξη όταν συγκρούεται με το όνομα φυτικής ποικιλίας ή ζωικής φυλής και μπορεί, ως εκ τούτου, να παραπλανήσει το κοινό ως προς την πραγματική καταγωγή του προϊόντος.

3. Πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία βάσει πρότασης της Επιτροπής, καταρτίζει και δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ένα μη διεξοδικό, ενδεικτικό κατάλογο των ονομασιών των γεωργικών προϊόντων ή τροφίμων τα οποία εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και θεωρούνται, σύμφωνα με την παράγραφο 1, ότι έχουν καταστεί κοινές και ως εκ τούτου δεν μπορούν να καταχωρηθούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.»

6 Το άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 3 του κανονισμού 2081/92 ορίζει:

«1. Οι καταχωρημένες ονομασίες προέλευσης προστατεύονται από:

- α) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση εμπορική χρήση μιας καταχωρημένης ονομασίας για προϊόντα που δεν καλύπτονται από την καταχώρηση, εφόσον τα προϊόντα αυτά είναι συγκρίσιμα με τα προϊόντα που έχουν καταχωρηθεί με την ονομασία αυτή ή εφόσον η χρήση αυτή αποτελεί εκμετάλλευση της φήμης της προστατευόμενης ονομασίας
- β) κάθε αντιποίηση, απομίμηση ή υπαινιγμό, ακόμη και αν αναφέρεται η πραγματική καταγωγή του προϊόντος ή εάν η προστατευόμενη ονομασία χρησιμοποιείται σε μετάφραση ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως: “είδος”, “τύπος”, “μέθοδος”, “τρόπος”, “απομίμηση” ή παρόμοιες
- γ) οποιαδήποτε άλλη ψευδή ή απατηλή ένδειξη τόσο όσον αφορά την προέλευση, την καταγωγή, τη φύση ή τις ουσιαστικές ιδιότητες του προϊόντος, αναγραφόμενη στη συσκευασία ή το περιτύλιγμα, στο διαφημιστικό υλικό ή σε έγγραφα που αφορούν το συγκεκριμένο προϊόν, καθώς και τη χρησιμοποίηση για τη συσκευασία του προϊόντος δοχείου που μπορεί να οδηγήσει σε εσφαλμένη εντύπωση ως προς την καταγωγή του

δ) οποιαδήποτε άλλη πρακτική ικανή να παραπλανήσει το κοινό όσον αφορά την πραγματική καταγωγή του προϊόντος.

Όταν μια καταχωρημένη ονομασία περιέχει την ονομασία ενός γεωργικού προϊόντος ή τροφίμου που θεωρείται κοινή, η χρήση αυτής της κοινής ονομασίας για το συγκεκριμένο γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο δεν θεωρείται ότι αντιτίθεται στα στοιχεία α' ή β' του πρώτου εδαφίου.

[...]

3. Οι προστατευόμενες ονομασίες δεν μπορούν να μεταπέσουν σε κοινές.»

7 Το άρθρο 14 του κανονισμού 2081/92 ορίζει:

«1. Όταν μια ονομασία προέλευσης ή μια γεωγραφική ένδειξη καταχωρείται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η αίτηση καταχώρησης σήματος που αντιστοιχεί σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 13 και αφορά τον ίδιο τύπο προϊόντος απορρίπτεται, εφόσον η αίτηση καταχώρησης του σήματος υποβάλλεται μετά την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.

Τα σήματα που καταχωρούνται κατά παράβαση του πρώτου εδαφίου ακυρώνονται.

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται επίσης όταν η αίτηση καταχώρησης ενός σήματος έχει κατατεθεί πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης της αίτησης καταχώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, εφόσον η δημοσίευση αυτή γίνεται πριν από την καταχώρηση του σήματος.

2. Τηρουμένης της κοινοτικής νομοθεσίας, η χρήση σήματος το οποίο αντιστοιχεί σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 13, που έχει καλοπίστως καταχωρηθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης καταχώρησης της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης, μπορεί να συνεχιστεί παρά την καταχώρηση μιας ονομασίας προέλευσης ή μιας γεωγραφικής ένδειξης, εάν δεν διαπιστωθεί ότι το εν λόγω σήμα θίγεται από τους λόγους ακυρότητας ή έκπτωσης που προβλέπονται αντίστοιχα από το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ζ', και το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων.

3. Μια ονομασία προέλευσης ή μια γεωγραφική ένδειξη δεν καταχωρείται όταν, λαμβανομένης υπόψη της φήμης ενός σήματος, του γεγονότος ότι είναι ευρύτατα γνωστό και της διάρκειας χρησιμοποίησής του, η καταχώρηση θα μπορούσε να παραπλανήσει τον καταναλωτή όσον αφορά την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος.»

8 Το άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 ορίζει:

«1. Εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή ποιες από τις νομίμως προστατευόμενες ονομασίες τους ή, στα κράτη μέλη που δεν υπάρχει σύστημα προστασίας, ποιες από τις ονομασίες που έχουν καθιερωθεί με τη χρήση, επιθυμούν να καταχωρήσουν δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

2. Η Επιτροπή καταχωρεί, με τη διαδικασία του άρθρου 15, τις ονομασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 οι οποίες συμφωνούν με τα άρθρα 2 και 4. Το άρθρο 7 δεν εφαρμόζεται. Ωστόσο, οι κοινές ονομασίες δεν καταχωρούνται.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν την εθνική προστασία των ονομασιών που ανακοινώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 μέχρι την ημερομηνία που θα ληφθεί απόφαση για την καταχώρηση.»

9 Το παράρτημα 1 του κανονισμού 2081/92 προβλέπει:

«Τρόφιμα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1,

— Μπίρα

— [...]»

10 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1347/2001 καταχώρισε ως ΠΓΕ την ονομασία «Bayerisches Bier».

11 Η πρώτη και η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού αναφέρουν:

- «(1) Για μία ονομασία που ανακοινώθηκε από τη Γερμανία κατά την έννοια του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92, για να διασφαλισθεί η συμφωνία των ονομασιών αυτών με τα άρθρα 2 και 4 του εν λόγω κανονισμού, ζητήθηκαν συμπληρωματικές πληροφορίες. Μετά από την εξέταση αυτών των πληροφοριών προκύπτει ότι η ονομασία αυτή είναι σύμφωνη με τα εν λόγω άρθρα. Συνεπώς, πρέπει να καταχωρηθεί και να προστεθεί στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής [...]
- (2) Μετά την ανακοίνωση της αίτησης καταχώρησης από τις γερμανικές αρχές της ονομασίας “Bayerisches Bier” ως προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης, οι ολλανδικές, σουηδικές και δανικές αρχές ανακοίνωσαν στην Επιτροπή την ύπαρξη εμπορικών σημάτων, που περιλαμβάνουν την εν λόγω ονομασία, τα οποία χρησιμοποιούνται για την μπίρα.
- (3) Οι διαβιβασθείσες πληροφορίες επιτρέπουν να διαπιστωθεί η ύπαρξη του εμπορικού σήματος “Bavaria” καθώς και της εγκυρότητας του σήματος αυτού. Επιπλέον, βάσει των πραγματικών περιστατικών και των διαθεσίμων πληροφοριών, θεωρήθηκε ότι η καταχώρηση της ονομασίας “Bayerisches Bier” δεν πρόκειται να προκαλέσει σύγχυση στον καταναλωτή όσον αφορά την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος. Ως εκ τούτου η γεωγραφική ένδειξη “Bayerisches Bier” και το εμπορικό σήμα “Bavaria” δεν βρίσκονται στην κατάσταση που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92.
- (4) Η χρήση ορισμένων σημάτων, π.χ. του ολλανδικού σήματος “Bavaria” και του δανικού σήματος “Høker Bajer” μπορεί να συνεχισθεί παρά την καταχώρηση της γεωγραφικής ένδειξης “Bayerisches Bier” διότι πληρούν τους όρους του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92.

(5) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92, ο κοινός χαρακτήρας μιας ονομασίας που παρεμποδίζει την καταχώρησή της πρέπει να αξιολογείται λαμβάνοντας υπόψη την κοινοτική κατάσταση στο σύνολό της. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, παρά την ύπαρξη ενδείξεων που υποδεικνύουν ότι οι όροι “bajersk” και “bajer” που αποτελούν μετάφραση στη δανική γλώσσα της ονομασίας “Bayerisches” καθίστανται συνώνυμοι του όρου “μπίρα” και αποτελούν κατά συνέπεια κοινή ονομασία, ο κοινός χαρακτήρας της ονομασίας “Bayerisches” ή των μεταφράσεων της στις άλλες γλώσσες των κρατών μελών δεν έχει αποδειχθεί.»

12 Η δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 692/2003 του Συμβουλίου, της 8ης Απριλίου 2003, για την τροποποίηση του κανονισμού 2081/92 (ΕΕ L 99, σ. 1), αναφέρει:

«Επειδή η απλουστευμένη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 αποσκοπεί στην καταχώρηση των υφιστάμενων ονομασιών, προστατευομένων ή καθιερωμένων με τη χρήση στα κράτη μέλη, δεν προβλέπει δικαίωμα προβολής ένστασης. Για λόγους ασφάλειας δικαίου και διαφάνειας, θα πρέπει να καταργηθεί η διάταξη αυτή. Ομοίως, για λόγους συνέπειας, θα πρέπει να καταργηθεί η πενταετής μεταβατική περίοδος που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 σχετικά με τις ονομασίες που έχουν καταχωρηθεί δυνάμει της διάταξης αυτής, με την επιφύλαξη ωστόσο της εκπνοής της εν λόγω μεταβατικής περιόδου όσον αφορά τις ονομασίες που έχουν καταχωρηθεί στο πλαίσιο του εν λόγω άρθρου 17.»

13 Το άρθρο 1, σημείο 15, του κανονισμού 692/2003 ορίζει:

«Το άρθρο 13, παράγραφος 2, και το άρθρο 17 διαγράφονται. Ωστόσο, οι διατάξεις των άρθρων αυτών εξακολουθούν να εφαρμόζονται στις καταχωρημένες ονομασίες ή στις ονομασίες των οποίων έχει ζητηθεί η καταχώρηση δυνάμει της διαδικασίας του άρθρου 17 πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.»

- 14 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1):

«Δεν καταχωρούνται ή, εάν έχουν καταχωρισθεί, είναι δυνατόν να κηρυχθούν άκυρα:

[...]

- γ) τα σήματα που συνίστανται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν στο εμπόριο προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού της αξίας της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας»

[...]

- ζ) τα σήματα που θα μπορούσαν να παραπλανήσουν το κοινό για παράδειγμα ως προς τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας»

[...]».

15 Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/104:

«Ο δικαιούχος του σήματος είναι επίσης δυνατόν να κηρυχθεί έκπτωτος των δικαιωμάτων του εάν μετά την ημερομηνία καταχώρισης το σήμα:

[...]

β) λόγω της χρήσης του σήματος από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωρισθεί ενδέχεται να παραπλανηθεί το κοινό ιδίως ως προς τη φύση, την ποιότητα ή τη γεωγραφική προέλευση των προϊόντων ή υπηρεσιών αυτών.»

Η κύρια δίκη και τα προδικαστικά ερωτήματα

16 Η Bayerischer Brauerbund είναι γερμανική ένωση που αποσκοπεί στην προστασία των κοινών συμφερόντων των Βαυαρών ζυθοποιών. Σύμφωνα με μια βεβαίωση του Amtsgericht München, το καταστατικό της ανατρέχει στις 7 Δεκεμβρίου 1917. Το 1968, η Bayerischer Brauerbund ήταν δικαιούχος των καταχωρισμένων συλλογικών σημάτων Bayrisch Bier και Bayerisches Bier.

17 Η Bavaria είναι ολλανδική εμπορική επιχείρηση παραγωγής μπίρας που ασκεί δραστηριότητα στη διεθνή αγορά. Παλαιότερα ονομαζόταν «Firma Gebroeders Swinkels», άρχισε να χρησιμοποιεί το όνομα «Bavaria» από το 1925 και το ενσωμάτωσε στην επωνυμία της το 1930. Η Bavaria ήταν και είναι δικαιούχος διαφόρων καταχωρισμένων εικονιστικών σημάτων και σημείων που περιέχουν τη λέξη

«Bavaria». Οι χρονολογίες καταχωρίσεως είναι 1947, 1971, 1982, 1991, 1992 και 1995. Ορισμένες από τις καταχωρίσεις αυτές έχουν ανανεωθεί. Η Bavaria Italia ανήκει στον όμιλο εταιριών της Bavaria.

- 18 Η ονομασία «Bayerisches Bier» αποτέλεσε αντικείμενο διμερών συμφωνιών για την προστασία των ενδείξεων και ονομασιών προελεύσεως και άλλων γεωγραφικών ενδείξεων μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, αφενός, και της Γαλλικής Δημοκρατίας (1961), της Ιταλικής Δημοκρατίας (1963), της Ελληνικής Δημοκρατίας (1964), της Ελβετικής συνομοσπονδίας (1967) και του Βασιλείου της Ισπανίας (1970), αφετέρου.
- 19 Στις 28 Σεπτεμβρίου 1993, η Bayerischer Brauerbund, κατόπιν συμφωνίας με τις ενώσεις Münchener Brauereien eV και Verband Bayerischer Ausfuhrbrauereien eV, υπέβαλε στη Γερμανική Κυβέρνηση αίτηση καταχωρίσεως ΠΓΕ βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1 του κανονισμού 2081/92 που προβλέπει τη λεγόμενη «απλουστευμένη διαδικασία».
- 20 Στις 20 Ιανουαρίου 1994, η Γερμανική Κυβέρνηση διαβίβασε στην Επιτροπή την αίτηση καταχωρίσεως της ΠΓΕ «Bayerisches Bier», βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.
- 21 Η Επιτροπή και οι γερμανικές αρχές αντάλλαξαν πολυάριθμα στοιχεία με σκοπό τη συμπλήρωση του φακέλου ο οποίος θεωρήθηκε πλήρης στις 20 Μαΐου 1997.
- 22 Ο οριστικός φάκελος των σχετικών στοιχείων διαβιβάστηκε στην Επιτροπή με έγγραφο της 28ης Μαρτίου 2000 και απέκλεισε πέντε ποικιλίες μπίρας που κάλυπτε αρχικά η ΠΓΕ της αιτήσεως καταχωρίσεως, με την αιτιολογία ότι δεν ανταποκρίνονταν στην περιγραφή της συγγραφής.

- 23 Η Επιτροπή, θεωρώντας την αίτηση βάσιμη υπέβαλε στις 5 Μαΐου 2000 στην επιτροπή ρυθμίσεως γεωγραφικών ενδείξεων και ονομασιών προελεύσεως (στο εξής: επιτροπή) σχέδιο κανονισμού περί καταχώρισεως της «Bayerisches Bier» ως ΠΓΕ.
- 24 Διάφορα κράτη μέλη αντιτάχθηκαν στην καταχώριση. Οι συζητήσεις στο πλαίσιο της επιτροπής αφορούσαν δύο ζητήματα και συγκεκριμένα, αφενός, την ύπαρξη σημάτων που περιέχουν επίσης τον όρο «Bayerisches Bier» ή τις μεταφράσεις του και, αφετέρου, την άποψη ότι ο όρος «Bayerisches» ή οι μεταφράσεις του είχαν καταστεί κοινός.
- 25 Αφού ανέλυσε τα ζητήματα που ανέκυψαν –μάλιστα μετά τη διενέργεια έρευνας στο σύνολο των κρατών μελών όσον αφορά το δεύτερο ζήτημα– η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν κατά της καταχώρισεως της ΠΓΕ «Bayerisches Bier» ήταν αβάσιμα. Κατόπιν αυτού υποβλήθηκε στην επιτροπή, στις 30 Μαρτίου 2001, δεύτερο σχέδιο κανονισμού. Η επιτροπή πάντως δεν διατύπωσε γνώμη διότι δεν επιτεύχθηκε η πλειοψηφία που προβλέπει το άρθρο 15, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2081/92.
- 26 Δεδομένου ότι η επιτροπή δεν εξέδωσε γνώμη εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή μετέτρεψε το σχέδιό της σε πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 1347/2001 που καταχωρεί ως ΠΓΕ την ονομασία «Bayerisches Bier».
- 27 Η Bavaria και η Bavaria Italia δεν προσέφυγαν κατά του κανονισμού 1347/2001.
- 28 Με δικόγραφο της 27ης Σεπτεμβρίου 2004 που κατέθεσε ενώπιον του Tribunale di Torino, η Bayerischer Brauerbund, ακολουθώντας παρόμοιες πρωτοβουλίες που σημειώθηκαν σε άλλα κράτη μέλη, ζήτησε να απαγορευθεί στην Bavaria και στην Bavaria Italia να χρησιμοποιούν την ιταλική εκδοχή των σημάτων που μνημονεύονται στη σκέψη 17 της παρούσας απόφασης, αφού διαπιστωθεί παρεμπιπτόντως η ακυρότητά τους ή η απώλεια των εξ αυτών δικαιωμάτων για τον λόγο ότι έρχονται σε σύγκρουση με την ΠΓΕ «Bayerisches Bier», κατά την έννοια των άρθρων 13 και 14

του κανονισμού 2081/92, ή, εν πάση περιπτώσει διότι, δεδομένου ότι πρόκειται για ολλανδική μπίρα, τα σήματα αυτά περιέχουν γεωγραφική ένδειξη κοινή και απατηλή.

29 Το Tribunale di Torino, με απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2006, δέχθηκε εν μέρει την αίτηση της Bayerischer Brauerbund, οι δε Bavaria και Bavaria Italia άσκησαν έφεση κατά της αποφάσεως αυτής.

30 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Corte d'appello di Torino ανέστειλε τη δίκη και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1347/01 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, άκυρος, ενδεχομένως ως αποτέλεσμα της ακυρότητας άλλων πράξεων, για τους ακόλουθους λόγους:

Παραβίαση γενικών αρχών

- οι διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92, είναι άκυρες καθόσον επιτρέπουν την καταχώριση γεωγραφικών ενδείξεων σχετικών με τη “μπύρα”, η οποία είναι οινοπνευματώδες ποτό που (εσφαλμένως) περιελήφθη, με το προαναφερθέν Παράρτημα Ι, μεταξύ των “τροφίμων” τα οποία μνημονεύονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, και δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των “γεωργικών προϊόντων” τα οποία απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι της Συνθήκης ΕΚ και μνημονεύονται στα άρθρα 32 ΕΚ και 37 ΕΚ, τα οποία χρησιμοποίησε ως νομική βάση το Συμβούλιο για την έκδοση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92

- το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 είναι άκυρο καθόσον προβλέπει απλουστευμένη διαδικασία καταχώρισεως, η οποία θίγει ουσιαστικά τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων, δεδομένου ότι δεν προβλέπει δικαίωμα προβολής ενστάσεως και συνιστά σαφή παραβίαση των αρχών της διαφάνειας και της ασφάλειας δικαίου, ιδίως υπό το πρίσμα της πολυπλοκότητας της διαδικασίας καταχώρισεως της ΠΓΕ “Bayerisches Bier”, η οποία διήρκεσε περισσότερο από επτά έτη, από το 1994 μέχρι το 2001, αλλά και λόγω της ρητής αναγνωρίσεως που περιέχει η αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού (ΕΚ) 692/2003, με το άρθρο 15 του οποίου καταργήθηκε για τους προαναφερθέντες λόγους το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92

Έλλειψη τυπικών προϋποθέσεων

- η ένδειξη “Bayerisches Bier” δεν πληροί τους όρους που τάσσει το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 για την καταχώριση σύμφωνα με την απλουστευμένη διαδικασία που προβλέπει, διότι κατά τον χρόνο υποβολής της σχετικής αιτήσεως δεν αποτελούσε στη Γερμανία νομίμως προστατευόμενη ονομασία ούτε ονομασία που είχε καθιερωθεί με τη χρήση
- αντίθετα προς τη νομολογία του Δικαστηρίου (C-269/99, Carl Kühne κ.λπ., Συλλογή 2001, σ. I-9517), ούτε η Γερμανική Κυβέρνηση, πριν την υποβολή της αιτήσεως καταχώρισεως στην Επιτροπή, ούτε η Επιτροπή, μετά την υποβολή της αιτήσεως, εξακρίβωσαν δεόντως αν πληρούνται οι όροι για την καταχώριση της ενδείξεως “Bayerisches Bier”
- Η αίτηση καταχώρισεως της ενδείξεως «Bayerisches Bier» δεν υποβλήθηκε εμπροθέσμως από τη Γερμανική Κυβέρνηση, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/1992 (6 μήνες από την ημερομηνία έναρξεως ισχύος του κανονισμού), ότι η αρχικώς υποβληθείσα αίτηση αφορούσε οκτώ διαφορετικές ενδείξεις (με δυνατότητα περαιτέρω,

αριθμητικά απροσδιόριστων, παραλλαγών), οι οποίες συνενώθηκαν στην παρούσα μοναδική ένδειξη “Bayerisches Bier” πολύ χρόνο μετά την εκπνοή της τελικής προθεσμίας της 24ης Ιανουαρίου 1994

Έλλειψη ουσιαστικών προϋποθέσεων

- η ένδειξη “Bayerisches Bier” δεν πληροί τις ουσιαστικές προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92, για την καταχώριση προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως, λαμβανομένου υπόψη του κοινού χαρακτήρα της ενδείξεως, η οποία υποδήλωνε ανέκαθεν τη μπίρα που παράγεται σύμφωνα με μια συγκεκριμένη μέθοδο παραγωγής που χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στη Βαυαρία κατά τον 19ο αιώνα και στη συνέχεια διαδόθηκε στην υπόλοιπη Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο (τη λεγόμενη “βαυαρική μέθοδο” βραδείας ζυμώσεως) και η οποία ακόμα και σήμερα σε ορισμένες ευρωπαϊκές γλώσσες (δανική, σουηδική, φινλανδική) αποτελεί τον κοινό όρο για τη μπίρα εν πάση περιπτώσει, η ένδειξη μπορεί, το πολύ, να υποδηλώσει αποκλειστικά και γενικά οποιουδήποτε τύπου “μπίρα που παράγεται στη γερμανική Βαυαρία”, μεταξύ των πολυάριθμων και εντελώς διαφορετικών υφιστάμενων ποικιλιών μπίρας, χωρίς να υφίσταται κάποια “άμεση σχέση” (απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2000, C-312/98, Warsteiner Brauerei) μεταξύ, αφενός, συγκεκριμένης ποιότητας, της φήμης ή άλλου χαρακτηριστικού του προϊόντος (μπίρας) και, αφετέρου, της συγκεκριμένης γεωγραφικής του προελεύσεως (Βαυαρία) και χωρίς να πρόκειται για “εξαιρετική περίπτωση”, όπως απαιτεί η εν λόγω διάταξη για την καταχώριση γεωγραφικής ενδείξεως που περιλαμβάνει το όνομα χώρας
- η ένδειξη “Bayerisches Bier” αποτελεί, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, απλώς “κοινή” ένδειξη και κατά συνέπεια αποκλείεται η καταχώρισή της σύμφωνα με τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92
- η ένδειξη “Bayerisches Bier” δεν έπρεπε να καταχωρηθεί δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92, εφόσον, λαμβανομένης υπόψη της φήμης των σημάτων “Bavaria”, του γεγονότος ότι

είναι ευρύτατα γνωστά και της διάρκειας χρησιμοποίησής τους, “θα μπορούσε να παραπλανήσει τον καταναλωτή όσον αφορά την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος”³¹

- 2) Επικουρικώς, στην περίπτωση κατά την οποία το ανωτέρω ερώτημα κριθεί απαράδεκτο ή αβάσιμο, έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 1347/01 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, την έννοια ότι η καταχώριση της ΠΓΕ “Bayerisches Bier” δεν θίγει το κύρος και τη δυνατότητα χρήσεως των προϋφισταμένων σημάτων τρίτων τα οποία περιέχουν τον όρο “Bavaria”.³²

Επί της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου

³¹ Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Ιανουαρίου 2009, η Bavaria και η Bavaria Italia διατύπωσαν παρατηρήσεις επί των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα και ζήτησαν από το Δικαστήριο την άδεια να καταθέσουν απάντηση επί των προτάσεων αυτών.

³² Σημειωτέον εκ προοιμίου ότι ούτε ο Οργανισμός του Δικαστηρίου ούτε ο Κανονισμός Διαδικασίας του προβλέπει δυνατότητα των διαδίκων να καταθέτουν παρατηρήσεις επί των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα. Γι’ αυτό ακριβώς, κατά τη νομολογία, η προς τούτο αίτηση είναι απορριπτέα (βλ., ιδίως, διάταξη της 4ης Φεβρουαρίου 2000, C-17/98, Emesa Sugar, Συλλογή 2000, σ. I-665, σκέψεις 2 και 19, και απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2007, C-292/05, Λεχουρίτου κ.λπ., Συλλογή 2007, σ. I-1519, σκέψη 18).

³³ Σημειωτέον εξάλλου ότι το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση κατά την οποία η αξίωση των διαδίκων της κύριας δίκης θα έπρεπε να θεωρηθεί ως σκοπούσα στην επανάληψη της διαδικασίας.

- 34 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν προτάσεως του γενικού εισαγγελέα ή ακόμη και αιτήσεως των διαδίκων να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Κανονισμού του Διαδικασίας, εφόσον κρίνει ότι δεν διαθέτει επαρκή στοιχεία ή ότι η υπόθεση πρέπει να επιλυθεί βάσει επιχειρήματος επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 19ης Φεβρουαρίου 2002, C-309/99, *Wouters* κ.λπ., Συλλογή 2002, σ. I-1577, σκέψη 42, και της 16ης Δεκεμβρίου 2008, C-210/06, *Cartesio*, Συλλογή 2008, σ. I-9641, σκέψη 46).
- 35 Πάντως, το Δικαστήριο εκτιμά, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, ότι εν προκειμένω διαθέτει όλα τα στοιχεία που του είναι αναγκαία για να δώσει απάντηση στα υποβληθέντα από το αιτούν δικαστήριο ερωτήματα, τα δε στοιχεία αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο συζητήσεων ενώπιόν του.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 36 Με το πρώτο ερώτημα που χωρίζεται σε υποερωτήματα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά βασικά αν ο κανονισμός 1347/2001 είναι έγκυρος λαμβανομένης υπόψη ενδεχομένης παραβιάσεως είτε γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου είτε τυπικών και ουσιαστικών όρων του κανονισμού 2081/92. Τα υποερωτήματα που αφορούν το συμβατό με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου αναφέρονται στον κανονισμό 2081/92 ως νομική βάση του κανονισμού 1347/2001.

Επί του παραδεκτού

- 37 Οι γραπτές παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο εγείρουν το ζήτημα της δυνατότητας επικλήσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων των λόγων ακυρότητας στους οποίους αναφέρεται το πρώτο ερώτημα. Ορισμένες από τις παρατηρήσεις αυτές κάνουν λόγο για αδυναμία επικλήσεως τέτοιων λόγων διότι ο κανονισμός 1347/2001 αφορά άμεσα και ατομικά τις Bavaria και Bavaria Italia, οι οποίες δεν άσκησαν κατά του κανονισμού την προσφυγή ακυρώσεως του άρθρου 230 ΕΚ.
- 38 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, συνιστά γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου το δικαίωμα του αιτούντος, στο πλαίσιο προσφυγής ασκούμενης κατά το εθνικό δίκαιο κατά της απορρίψεως του αιτήματός του, να προβάλλει την έλλειψη νομιμότητας της κοινοτικής πράξεως, η οποία αποτελεί το έρεισμα της εθνικής αποφάσεως που ελήφθη εις βάρος του, με συνέπεια να μπορεί το θέμα του κύρους της κοινοτικής πράξεως να παραπεμφθεί στο Δικαστήριο στο πλαίσιο της διαδικασίας εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως (αποφάσεις της 15ης Φεβρουαρίου 2001, C-239/99, *Nachi Europe*, Συλλογή 2001, σ. I-1197, σκέψη 35, και της 8ης Μαρτίου 2007, C-441/05, *Roquette Frères*, Συλλογή 2007, σ. I-1993, σκέψη 39).
- 39 Πάντως, αυτή η γενική αρχή, σκοπός της οποίας είναι να διασφαλισθεί ότι κάθε πρόσωπο έχει ή είχε τη δυνατότητα να αμφισβητήσει τη νομιμότητα κοινοτικής πράξεως βάσει της οποίας εκδόθηκε απόφαση που του αντιτάσσεται, ουδόλως αποτελεί εμπόδιο για να καταστεί ένας κανονισμός απρόσβλητος σε σχέση με τον ιδιώτη, έναντι του οποίου πρέπει να θεωρηθεί ατομική απόφαση και ο οποίος αναμφιβόλως θα μπορούσε να ζητήσει την ακύρωσή του δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, γεγονός το οποίο εμποδίζει τον εν λόγω ιδιώτη να προβάλλει ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου την έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού αυτού (προπαρατεθείσες αποφάσεις *Nachi Europe*, σκέψη 37, και *Roquette Frères*, σκέψη 40).
- 40 Το ζήτημα είναι, επομένως, αν η ενδεχόμενη προσφυγή ακυρώσεως της Bavaria ή της Bavaria Italia, βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ κατά του κανονισμού

1347/2001, θα ήταν πέρα πάσης αμφιβολίας παραδεκτή για τον λόγο ότι ο κανονισμός αυτός τις αφορά άμεσα και ατομικά (βλ. απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1996, C-241/95, Accrington Beef κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-6699, σκέψη 15, και προπαρατεθείσες αποφάσεις Nachi Europe, σκέψη 40, και Roquette Frères, σκέψη 41).

- 41 Συναφώς διαπιστώνεται ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι ο κανονισμός 1347/2001 «αφορά άμεσα και ατομικά», κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, της Bavaria και Bavaria Italia.
- 42 Συγκεκριμένα, διαπιστώνεται ότι ο εν λόγω κανονισμός σκοπεί να παράσχει στο προϊόν «Bayerisches Bier» την προστασία των ΠΓΕ που προβλέπει ο κανονισμός 2081/92, αναγνωρίζοντας σε κάθε επιχειρηματία, τα προϊόντα του οποίου πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις, το δικαίωμα να τα διαθέσει στο εμπόριο υπό την εν λόγω ΠΓΕ.
- 43 Όμως, καίτοι ο κανονισμός 1347/2001 μπορούσε να επηρεάσει την έννομη κατάσταση των Bavaria και Bavaria Italia, τούτο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι απορρέει άμεσα από τον κανονισμό αυτόν Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η προϋπόθεση ότι η κοινοτική ρύθμιση που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής πρέπει να αφορά άμεσα ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο απαιτεί η ρύθμιση αυτή να παράγει άμεσα αποτελέσματα έναντι της νομικής καταστάσεως του ιδιώτη και να μην αφήνει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή της, δεδομένου ότι αυτή έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων (βλ. αποφάσεις της 5ης Μαΐου 1998, C-404/96 P, Glencore Grain κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2435, σκέψη 41 της 29ης Ιουνίου 2004, C-486/01 P, Front national κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 2004, σ. I-6289, σκέψη 34, και της 22ας Μαρτίου 2007, C-15/06 P, Regione Siciliana κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-2591, σκέψη 31).
- 44 Όπως προκύπτει από απλή και μόνον ανάγνωση της τρίτης και της τέταρτης αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού 1347/2001, ο κανονισμός αυτός θεωρεί έγκυρο το προϋπάρχον εμπορικό σήμα «Bavaria» και επιτρέπει τη συνέχιση της χρήσεώς του παρά την καταχώριση της ΠΓΕ «Bayerisches Bier», τηρουμένων των προϋποθέσεων του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92. Ενδεχόμενος επηρεασμός της

νομικής κατάστασης της Bavaria και της Bavaria Italia δεν μπορεί συνεπώς να θεωρηθεί ότι απορρέει αυτομάτως από τον κανονισμό αυτόν.

45 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο κανονισμός 1347/2001 αφορά πέραν πάσης αμφιβολίας άμεσα τις Bavaria και Bavaria Italia.

46 Διαπιστώνεται συνεπώς ότι δεν είναι πέραν πάσης αμφιβολίας βέβαιον ότι η Bavaria ή η Bavaria Italia μπορούσαν να ασκήσουν παραδεκτώς προσφυγή βάσει του 230 ΕΚ κατά του κανονισμού 1347/2001. Συνεπώς, δικαιούνται να επικαλεστούν, στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας κατά το εθνικό δίκαιο, την έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού αυτού ακόμη και αν δεν έχουν ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά του κανονισμού ενώπιον του κοινοτικού δικαστή εντός της προθεσμίας του άρθρου 230 ΕΚ.

Επί του ισχυρισμού της παραβίασεως γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου από τον κανονισμό 2081/92 όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και τη νομική βάση του

47 Με αυτό το υποερώτημα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς το κύρος του κανονισμού 2081/92 για τον λόγο ότι το πεδίο εφαρμογής του καλύπτει την μπίρα. Κατά το αιτούν δικαστήριο, δεδομένου ότι η μπίρα είναι αλκοολούχο ποτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «τρόφιμο» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, ούτε συνεπώς να περιληφθεί στο παράρτημα 1 του κανονισμού. Επιπλέον το αιτούν δικαστήριο διατυπώνει αμφιβολίες ως προς το κύρος του κανονισμού 2081/92 για τον λόγο ότι η μπίρα δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των «γεωργικών προϊόντων» κατά την έννοια του παραρτήματος 1 της Συνθήκης. Τα άρθρα 32 ΕΚ και 37 ΕΚ δεν συνιστούν την κατάλληλη νομική βάση για την έκδοση του κανονισμού αυτού.

48 Πρώτον, όσον αφορά την εξομοίωση της μπίρας με τρόφιμο, διαπιστώνεται ότι η προπαρατεθείσα κοινοτική ρύθμιση δεν δίνει τον ορισμό του «τροφίμου». Κανένας λόγος όμως δεν δικαιολογεί τον αποκλεισμό της μπίρας από την έννοια αυτή.

- 49 Συγκεκριμένα, αφενός, ο διατροφικός χαρακτήρας της μπίρας είναι αναμφισβήτητος στην κοινή περί «τροφίμου» αντίληψη. Αφετέρου, όπως ορθώς παρατήρησαν η Γερμανική Κυβέρνηση και το Συμβούλιο, η μπίρα εμπίπτει στον ορισμό του τροφίμου που δίνει μια άλλη κοινοτική διάταξη, το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31, σ. 1).
- 50 Δεύτερον όσον αφορά το επιχείρημα ότι τα άρθρα 32 ΕΚ και 37 ΕΚ δεν συνιστούν την ορθή νομική βάση για την έκδοση του κανονισμού 2081/92 για τον λόγο ότι η μπίρα δεν περιλαμβάνεται στα «γεωργικά προϊόντα» κατά την έννοια του παραρτήματος Ι της Συνθήκης, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι μια ρύθμιση που συμβάλλει στην επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους στόχους του άρθρου 33 ΕΚ πρέπει να εκδίδεται βάσει του άρθρου 37 ΕΚ ακόμη και αν, εφαρμοζόμενη βασικά σε προϊόντα του παραρτήματος Ι της Συνθήκης καλύπτει παράλληλα δευτερευόντως ορισμένα προϊόντα που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα αυτό (βλ., κατ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 1989, C-11/88, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 3799, σκέψη 15, και της 5ης Μαΐου 1998, C-180/96, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2265, σκέψη 134).
- 51 Εν προκειμένω διαπιστώνεται ότι ο κανονισμός 2081/92, αφενός, έχει ως κύριο στόχο, όπως προκύπτει από τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη, την επίτευξη των στόχων του άρθρου 33 ΕΚ και αφετέρου αφορά βασικά προϊόντα του παραρτήματος Ι της Συνθήκης. Επιπλέον, ναι μεν η μπίρα δεν μνημονεύεται ρητά στο παράρτημα αυτό, πλην όμως μνημονεύονται τα περισσότερα συστατικά από τα οποία αποτελείται, η δε υπαγωγή της στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 2081/92 ανταποκρίνεται στον σκοπό του κανονισμού αυτού και ειδικότερα στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 33 ΕΚ.
- 52 Κατά συνέπεια, από την εξέταση αυτού του σκέλους του πρώτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού 2081/92.

Επί του ισχυρισμού της παραβίασεως γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου από τον κανονισμό 2081/92 όσον αφορά τη διαδικασία καταχώρισεως του άρθρου του 17

- 53 Με αυτό το σκέλος του ερωτήματος το αιτούν δικαστήριο ερωτά μήπως το άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 είναι άκυρο καθόσον η διαδικασία που θεσπίζει δεν προβλέπει δικαίωμα ενστάσεως.
- 54 Εκ προοιμίου διαπιστώνεται ότι, καίτοι το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92 προέβλεπε ρητά ότι το άρθρο 7 του κανονισμού αυτού δεν έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας καταχώρισεως και, συνεπώς, απέκλειε, στο πλαίσιο αυτό, το δικαίωμα ενστάσεως των εχόντων έννομο συμφέρον τρίτων που προβλέπει η παράγραφος 3 της τελευταίας αυτής διάταξης, η καταχώριση με τη διαδικασία αυτή προϋπέθετε και αυτή ότι οι ονομασίες ανταποκρίνονται στους ουσιαστικούς κανόνες του κανονισμού αυτού (βλ. απόφαση της 16ης Μαρτίου 1999, C-289/96, C-293/96 και C-299/96, Danemark κ.λπ. κατά Επιτροπής, γνωστή ως «Feta I», Συλλογή 1999, σ. I-1541, σκέψη 92).
- 55 Εν πάση περιπτώσει υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στο άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 ουδόλως σημαίνει ότι οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι, οι οποίοι θεωρούν ότι θίγονται τα νόμιμα συμφέροντά τους εξαιτίας της καταχώρισεως, ορισμένης ονομασίας στερούνται της δυνατότητας να προβάλουν την άποψή τους και να υποβάλουν την ένστασή τους ενώπιον του κράτους μέλους που ζητεί την καταχώριση, ιδίως σύμφωνα με τις αρχές της δικαστικής προστασίας, όπως αυτή απορρέει από το σύστημα του κανονισμού 2081/92 (βλ. απόφαση Carl Kühne κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 41).
- 56 Συνεπώς οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι είχαν τη δυνατότητα και στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας του άρθρου 17 του κανονισμού αυτού να υποβάλουν την ένστασή τους έναντι της οικείας αιτήσεως καταχώρισεως.

- 57 Στα εθνικά δικαστήρια εναπόκειται να αποφαινόνται επί της νομιμότητας αιτήσεως καταχωρίσεως μιας ονομασίας, βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92, υπό τις αυτές προϋποθέσεις ελέγχου που ισχύουν για κάθε οριστική πράξη η οποία, εκδιδόμενη από την ίδια εθνική αρχή, μπορεί να θίξει δικαιώματα τρίτων στηριζόμενα στο κοινοτικό δίκαιο και, συνεπώς, να θεωρούν παραδεκτή προσφυγή ασκούμενη προς τούτο, έστω και αν οι εσωτερικοί δικονομικοί κανόνες δεν προβλέπουν τέτοια προσφυγή σε παρόμοιες περιπτώσεις (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 3ης Δεκεμβρίου 1992, C-97/91, Oleificio Borelli κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-6313, σκέψη 13, και Carl Kühne κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 58).
- 58 Εν πάση περιπτώσει, διαπιστώνεται ότι στην υπόθεση της κύριας δίκης το μεγαλύτερο μέρος των αντιρρήσεων κατά της καταχώρισης που προέβησαν η Bavaria και η Bavaria Italia με τις παρατηρήσεις τους ενώπιον του Δικαστηρίου συζητήθηκαν στο πλαίσιο της Επιτροπής βασικά κατόπιν προτάσεως των ολλανδικών αρχών, κατά τη διαδικασία καταχωρίσεως της ΠΓΕ «Bayerisches Bier».
- 59 Τέλος, δεν ευσταθεί το επιχείρημα ότι η κατάργηση της απλουστευμένης διαδικασίας από τον κανονισμό 692/2003 υποδηλώνει, αν ληφθεί υπόψη η δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, σιωπηρή αναγνώριση της ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92.
- 60 Συγκεκριμένα, όπως αναφέρεται στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη, η απλουστευμένη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο αυτό είχε ως σκοπό, στην αρχική μορφή του κανονισμού 2081/92, την καταχώριση σε κοινοτικό επίπεδο των ήδη υφισταμένων ονομασιών, προστατευομένων ή καθιερωμένων με τη χρήση, στα κράτη μέλη. Η διαδικασία αυτή προβλεπόταν δηλαδή έως καθαρά μεταβατική.
- 61 Βάσει των προεκτεθέντων, η εξέταση αυτού του σκέλους του πρώτου ερωτήματος δεν ανέδειξε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού 2081/92.

Επί του ισχυρισμού της μη τηρήσεως των τυπικών προϋποθέσεων κατά τη διαδικασία καταχωρίσεως της ΠΓΕ «Bayerisches Bier»

- 62 Με αυτά τα υποερωτήματα που πρέπει να συνεξετασθούν, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται μήπως ο κανονισμός 1347/2001 είναι άκυρος λόγω του ότι, αφενός, ούτε η Γερμανική Κυβέρνηση ούτε το Συμβούλιο ή η Επιτροπή εξέτασαν δεόντως τις προϋποθέσεις καταχωρίσεως της ΠΓΕ «Bayerisches Bier» και, αφετέρου, ότι η αίτηση καταχωρίσεως αυτής της ΠΓΕ δεν υποβλήθηκε εγκαίρως αν ληφθούν υπόψη οι τροποποιήσεις που έγιναν εκ των υστέρων.
- 63 Πρώτον, το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι ούτε η Γερμανική Κυβέρνηση ούτε το Συμβούλιο ή η Επιτροπή εκπλήρωσαν την αποστολή τους όσον αφορά την εξέταση των προϋποθέσεων του κανονισμού 2081/92 κατά τη διαδικασία καταχωρίσεως της ΠΓΕ «Bayerisches Bier».
- 64 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο του συστήματος που θεσπίζει ο κανονισμός 2081/92, υφίσταται επιμερισμός αρμοδιοτήτων μεταξύ του ενδιαφερομένου κράτους μέλους και της Επιτροπής. Πράγματι, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για καταχώριση σύμφωνα με τη συνήθη ή την απλοποιημένη διαδικασία, η καταχώριση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά μόνον εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος υποβάλει σχετική αίτηση και γνωστοποιήσει τα συνδεόμενα με την καταχώριση στοιχεία και τις απαιτούμενες προς τούτο πληροφορίες, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 2081/92 (βλ. απόφαση Carl Kühne κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψεις 50 και 51).
- 65 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 5, του κανονισμού 2081/92, εναπόκειται στα κράτη μέλη να εξακριβώνουν αν η αίτηση καταχωρίσεως κατά τη συνήθη διαδικασία δικαιολογείται ενόψει των προϋποθέσεων που προβλέπει ο κανονισμός αυτός. Πράγματι, το εν λόγω άρθρο προβλέπει ότι ένα κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται αίτηση καταχωρίσεως στο πλαίσιο της συνήθους διαδικασίας πρέπει να εξακριβώνει αν η αίτηση αυτή δικαιολογείται και, εφόσον θεωρεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του κανονισμού 2081/92, να τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Εξάλλου, από το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92 προκύπτει ότι, πριν συνεχίσει τη διαδικασία καταχωρίσεως, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφοι 2 έως 4, και στο άρθρο 7 του ως άνω κανονισμού, η Επιτροπή προβαίνει απλώς σε μια τυπική εξέταση προς εξακρίβωση του αν πληρούνται οι προϋποθέσεις

αυτές. Στο πλαίσιο της απλοποιημένης διαδικασίας δεν επιβάλλεται η εφαρμογή άλλων αρχών (βλ. απόφαση Carl Kühne κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 52).

- 66 Επομένως, η Επιτροπή μπορεί να λάβει την απόφαση να καταχωρίσει μια ονομασία ως ΠΟΠ ή ως ΠΓΕ μόνον εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τής έχει υποβάλει αίτηση προς τούτο, μια τέτοια αίτηση δε μπορεί να υποβληθεί μόνον εάν το κράτος μέλος έχει εξακριβώσει ότι είναι δικαιολογημένη. Αυτό το σύστημα επιμερισμού των αρμοδιοτήτων εξηγείται ιδίως από το γεγονός ότι η καταχώριση προϋποθέτει την εξακρίβωση της πληρώσεως ορισμένων προϋποθέσεων, πράγμα το οποίο απαιτεί, σε μεγάλο βαθμό, επισταμένη γνώση ειδικών στοιχείων που συνδέονται με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τα οποία μπορούν καλύτερα να εξακριβώσουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού (βλ. απόφαση Carl Kühne κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 53).
- 67 Στο ως άνω σύστημα επιμερισμού των αρμοδιοτήτων εναπόκειται στην Επιτροπή να εξακριβώνει ιδίως, πριν από την καταχώριση ονομασίας στη ζητούμενη κατηγορία, αφενός, ότι τα σχετικά στοιχεία που συνοδεύουν την αίτηση είναι σύμφωνα προς το άρθρο 4 του κανονισμού 2081/92, δηλαδή ότι περιλαμβάνουν όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες και ότι δεν προδίδουν τη διάπραξη πρόδηλου σφάλματος και, αφετέρου, ότι, βάσει των στοιχείων αυτών, η ονομασία πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού 2081/92 (βλ. απόφαση Carl Kühne κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 54).
- 68 Το ίδιο ισχύει και οσάκις, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού 2081/92, τα μέτρα που μελετά η Επιτροπή δεν συμβιβάζονται με τη γνώμη της επιτροπής που προβλέπει το άρθρο αυτό ή οσάκις δεν διατυπώνεται τέτοια γνώμη, η δε απόφαση καταχώρισεως λαμβάνεται από το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής.
- 69 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να εξεταστούν τα στοιχεία που επισημαίνει το αιτούν δικαστήριο.

- 70 Προκαταρκτικώς διαπιστώνεται ότι, ναι μεν το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αναλύσει τα της τηρήσεως των όρων του κανονισμού 2081/92 από μια ονομασία που καταχωρείται βάσει του κανονισμού αυτού, πλην όμως ο έλεγχος της εξακριβώσεως της τηρήσεως αυτής που κίνησαν οι αρμόδιες εθνικές αρχές ανήκει μόνο στα εθνικά δικαστήρια όπως σημειώνεται στις σκέψεις 55 και 57 της παρούσας απόφασης.
- 71 Στο Δικαστήριο όμως απόκειται να ελέγξει αν το Συμβούλιο και η Επιτροπή εκπλήρωσαν ορθά την αποστολή που έχουν, να εξακριβώνουν δηλαδή την τήρηση των όρων του κανονισμού 2081/92.
- 72 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή εκπλήρωσαν δεόντως την αποστολή επαληθεύσεως στο μέτρο που η ένδειξη «Bayerisches Bier» καταχωρίστηκε μετά μακρόχρονη διαδικασία, κατά την οποία διενεργήθηκαν λεπτομερείς εξετάσεις σχετικά με την τήρηση από την ένδειξη αυτή των προϋποθέσεων του κανονισμού 2081/92. Κατά συνέπεια, η αντίρρηση που διατυπώνει το αιτούν δικαστήριο δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 73 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο αμφισβητεί το κύρος του κανονισμού 1347/2001 για τον λόγο ότι η αίτηση καταχωρίσεως της επίδικης ΠΓΕ δεν υποβλήθηκε εγκαίρως, λαμβανομένων υπόψη των τροποποιήσεων που έγιναν εκ των υστέρων.
- 74 Εξ αρχής διαπιστώνεται, όπως σημειώνεται στη σκέψη 20 της παρούσας απόφασης, ότι η αίτηση καταχωρίσεως της Γερμανικής Κυβέρνησης διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις 20 Ιανουαρίου 1994, δηλαδή πριν από την παρέλευση της εξαμηνιαίας προθεσμίας του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92.

- 75 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως θεωρεί το αιτούν δικαστήριο, το κύρος του κανονισμού 1347/2001 μπορεί να τεθεί σε αμφιβολία για τον λόγο ότι η αρχική αίτηση τροποποιήθηκε σε σημαντικό βαθμό κατά τη διάρκεια περιόδου πολλών ετών μετά την εκπνοή της εξαμήνης προθεσμίας.
- 76 Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σε αντίθεση προς το άρθρο 5 του κανονισμού 2081/92, που προβλέπει ρητά ότι στη συνήθη διαδικασία η αίτηση καταχωρίσεως συνοδεύεται από τα απαιτούμενα στοιχεία, το άρθρο 17 του ίδιου κανονισμού απλώς επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να ανακοινώσουν στην Επιτροπή «ποιες από τις νομίμως προστατευόμενες ονομασίες τους ή, στα κράτη μέλη που δεν υπάρχει σύστημα προστασίας, ποιες από τις ονομασίες που έχουν καθιερωθεί με τη χρήση επιθυμούν να καταχωρίσουν». Υπό τις συνθήκες αυτές, το άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ανακοινώσουν εντός έξι μηνών τα οριστικά στοιχεία και κάθε σχετικό έγγραφο, οπότε κάθε τροποποίηση των αρχικώς υποβληθέντων στοιχείων συνεπάγεται την εφαρμογή της συνήθους διαδικασίας. (βλ. απόφαση Carl Kühne κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 32).
- 77 Αυτή η ερμηνεία του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92 επιρρωννύεται από το γεγονός ότι τα κράτη μέλη των βορείων περιοχών της Ευρώπης δεν τηρούσαν στο παρελθόν μητρώα προστατευομένων ονομασιών, καθόσον η σχετική προστασία εξασφαλιζόταν από τους νόμους περί καταστολής των πράξεων που οδηγούν σε παραπλάνηση του κοινού. Μόνον όταν άρχισε να ισχύει ο κανονισμός 2081/92 ανέκυψε, για τα κράτη μέλη αυτά, η ανάγκη καταρτίσεως καταλόγου των υφισταμένων ονομασιών και προσδιορισμού τού αν πρόκειται για ΠΟΠ ή για ΠΓΕ. Θα ήταν ελάχιστα ρεαλιστικό να ζητηθεί από τα εν λόγω κράτη μέλη να διαβιβάσουν στην Επιτροπή, εντός έξι μηνών από της ενάρξεως της ισχύος του κανονισμού 2081/92, όλες τις πληροφορίες και τα έγγραφα που απαιτούνται για την έκδοση απόφασης καταχωρίσεως, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του χρόνου ο οποίος ήταν αναγκαίος για να μπορέσουν οι ενδιαφερόμενοι να ασκήσουν σε εθνικό επίπεδο τα δικαιώματα που συνδέονταν με τις προβλεπόμενες υπέρ αυτών διαδικαστικές εγγυήσεις (βλ. απόφαση Carl Kühne κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 33).
- 78 Συνεπώς επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι, σε μια υπόθεση όπως της κύριας δίκης, η τροποποίηση της αρχικής αιτήσεως καταχωρίσεως μετά την εκπνοή της εξαμήνης

προθεσμίας του άρθρου 17 του κανονισμού 2081/92 δεν καθιστά παράνομη την εφαρμογή της απλοποιημένης διαδικασίας.

- 79 Βάσει των προεκτεθέντων η εξέταση αυτού του σκέλους του πρώτου ερωτήματος δεν ανέδειξε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού 1347/2001.

Επί του ισχυρισμού ότι η καταχώριση της ΠΓΕ «Bayerisches Bier» δεν συμβιβάζεται με τις ουσιαστικές προϋποθέσεις του κανονισμού 2081/92

- 80 Με αυτά τα υποερωτήματα που πρέπει να συνεξετασθούν, το αιτούν δικαστήριο αμφισβητεί το κύρος του κανονισμού 1347/2001 για τον λόγον ότι η καταχώριση της ΠΓΕ «Bayerisches Bier» δεν ανταποκρίνεται σε μια σειρά ουσιαστικών προϋποθέσεων που προβλέπει ο κανονισμός 2081/92. Πρώτον, η επίδικη ονομασία δεν είναι νομίμως προστατευόμενη ούτε έχει καθιερωθεί με τη χρήση κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92. Δεύτερον δεν τηρεί τους όρους του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού και είναι στην πραγματικότητα «κοινή ονομασία» κατά την έννοια των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού. Τρίτον, αντιστοιχεί στην περίπτωση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2081/92.

- 81 Προκαταρκτικώς υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι ο κοινοτικός νομοθέτης διαθέτει στον τομέα της κοινής γεωργικής πολιτικής ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, η οποία αντιστοιχεί προς τις πολιτικές ευθύνες που του αναθέτουν τα άρθρα 34 ΕΚ και 37 ΕΚ της Συνθήκης, και ότι το Δικαστήριο κατ' επανάληψη έκρινε ότι μόνον ο προδήλως ακατάλληλος χαρακτήρας ληφθέντος στον τομέα αυτό μέτρου, σε σχέση προς τον σκοπό που το αρμόδιο όργανο επιδιώκει, μπορεί να επηρεάσει τη νομιμότητα αυτού

του μέτρου (βλ. αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-280/93, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-4973, σκέψεις 89 και 90, και της 13ης Δεκεμβρίου 1994, C-306/93, SMW Winzersekt, Συλλογή 1994, σ. I-5555, σκέψη 21).

- 82 Κατά συνέπεια, ο δικαστικός έλεγχος πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν το επίδικο μέτρο ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας ή αν η οικεία αρχή υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας της εκτιμήσεως (αποφάσεις της 12ης Ιουλίου 2001, C-189/01, Jirpes κ.λπ., Συλλογή 2001, σ. I-5689, σκέψη 80 της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, C-304/01, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-7655, σκέψη 23, και της 23ης Μαρτίου 2006, C-535/03, Unitymark και North Sea Fishermen's Organisation, Συλλογή 2006, σ. I-2689, σκέψη 55).
- 83 Δεύτερον υπενθυμίζεται ότι τα κοινοτικά όργανα, όταν αποφαινόμενα επί αιτήσεως καταχωρίσεως βάσει του κανονισμού 2081/92, καλούνται να προβούν στην εκτίμηση περίπλοκης οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης.
- 84 Ακριβώς όμως όταν η εφαρμογή από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή της γεωργικής πολιτικής της κοινότητας ενέχει την ανάγκη εκτιμήσεως περίπλοκης οικονομικής ή κοινωνικής κατάστασης, η διακριτική εξουσία που έχουν δεν εφαρμόζεται αποκλειστικά στη φύση και στην έκταση των διατάξεων που θα θεσπίσουν, αλλά επίσης, κατά ορισμένο μέτρο, στη διαπίστωση των βασικών στοιχείων. Στο πλαίσιο αυτό το Συμβούλιο και η Επιτροπή μπορούν να στηριχθούν ενδεχομένως σε γενικές διαπιστώσεις (βλ., κατ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 29ης Φεβρουαρίου 1996, C-122/94, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-881, σκέψη 18 της 19ης Φεβρουαρίου 1998, C-4/96, NIFPO και Northern Ireland Fishermen's Federation, Συλλογή 1998, σ. I-681, σκέψεις 41 και 42 της 5ης Οκτωβρίου 1999, C-179/95, Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-6475, σκέψη 29, και της 25ης Οκτωβρίου 2001, C-120/99, Ιταλία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-7997, σκέψη 44).
- 85 Βάσει των προεκτεθέντων πρέπει να εξετασθεί το βάσιμο των ζητημάτων που εγείρει το αιτούν δικαστήριο.

— Επί του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92

- 86 Το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι η διαδικασία καταχωρίσεως που προβλέπει το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92 δεν είχε εφαρμογή στην ονομασία «Bayerisches Bier», διότι η ονομασία αυτή δεν ήταν ούτε «νομίμως προστατευόμενη» ούτε είχε «καθιερωθεί με τη χρήση» κατά την έννοια της διάταξης αυτής.
- 87 Συναφώς διαπιστώνεται ότι η εκτίμηση αυτή αποτελεί μέρος της εξετάσεως στην οποία πρέπει να προβαίνουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, υπό τον έλεγχο, ενδεχομένως, των εθνικών δικαστηρίων, πριν από την κοινοποίηση στην Επιτροπή της αιτήσεως καταχωρίσεως (βλ. απόφαση Carl Kühne κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 60).
- 88 Συγκεκριμένα, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 66 της παρούσας απόφασης, η εξέταση ότι η ονομασία «Bayerisches Bier» ήταν είτε νομίμως προστατευόμενη είτε είχε καθιερωθεί με τη χρήση που απαιτεί, σε μεγάλο βαθμό, βαθιές γνώσεις στοιχείων που συνδέονται με το οικείο κράτος μέλος, τα οποία οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού είναι σε καλύτερη θέση να εξετάσουν.
- 89 Στην κύρια υπόθεση, αφενός, η εξέταση αυτή έγινε από τις γερμανικές αρχές και δεν αμφισβητήθηκε η βασιμότητά της ενώπιον εθνικού δικαστηρίου.
- 90 Αφετέρου, η ύπαρξη των πέντε διμερών συνθηκών που μνημονεύονται στη σκέψη 18 της παρούσας απόφασης με αντικείμενο την προστασία της ενδείξεως «Bayerisches Bier», σε συνδυασμό με τα άλλα στοιχεία της δικογραφίας και ιδίως ορισμένες ετικέτες και δημοσιεύσεις, στηρίζουν το συμπέρασμα ότι η ονομασία αυτή ήταν νομίμως προστατευόμενη ή εν πάση περιπτώσει είχε καθιερωθεί με τη χρήση. Δεδομένου ότι η εκτίμηση που διαμόρφωσαν οι αρμόδιες γερμανικές αρχές δεν φαίνεται να πάσχει πρόδηλη πλάνη, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή βασιμώς μπορούσαν να θεωρήσουν ότι η

επίδικη ΠΓΕ πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92 προκειμένου να καταχωριστεί με την απλουστευμένη διαδικασία.

- 91 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι η εξέταση των προϋποθέσεων του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92 δεν ανέδειξε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού 1347/2001.

— Επί των άρθρων 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', 3, παράγραφος 1, και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92

- 92 Το αιτούν δικαστήριο διατυπώνει αμφιβολίες ως προς το αν η ονομασία «Bayerisches Bier» πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92, λόγω, αφενός, της φερομένης απουσίας αμέσου συνδέσμου μεταξύ της μπίρας καταγωγής Βαυαρίας και συγκεκριμένης ποιότητας, φήμης ή άλλου χαρακτηριστικού της που μπορεί να αποδοθεί στην προέλευση αυτή και, αφετέρου, λόγω του ότι η συγκεκριμένη περίπτωση δεν αποτελεί εξαιρετική περίπτωση που θα δικαιολογούσε την καταχώριση του ονόματος μιας χώρας. Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται μήπως η ονομασία αυτή είναι στην πραγματικότητα «κοινή ονομασία» κατά την έννοια των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92.

- 93 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, δεδομένου ότι η εκτίμηση των εν λόγω προϋποθέσεων απαιτεί σε μεγάλο βαθμό βαθιές γνώσεις στοιχείων που συνδέονται με το οικείο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του οποίου είναι καλύτερα σε θέση να εξετάσουν, η εκτίμηση αυτή ανάγεται επίσης στις εξετάσεις που πρέπει να διενεργήσουν οι εν λόγω αρχές, υπό τον έλεγχο ενδεχομένως των εθνικών δικαστηρίων πριν διαβιβαστεί στην Επιτροπή η αίτηση καταχώρισεως. Σημειωτέον επίσης ότι στην κύρια υπόθεση η εξέταση αυτή έγινε από τις γερμανικές αρχές και δεν αμφισβητήθηκε η βασιμότητά της ενώπιον εθνικού δικαστηρίου.

- 94 Όσον αφορά τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92, διαπιστώνεται εξ αρχής ότι από τη διατύπωση της διάταξης αυτής, καθώς και από την οικονομία του κανονισμού, προκύπτει ότι ο όρος «χώρα» αφορά είτε κράτος μέλος είτε τρίτο κράτος. Συνεπώς, και δεδομένου ότι η Βαυαρία είναι ενδο-κρατική οντότητα, το ζήτημα αν πρόκειται για «εξαιρετική περίπτωση», κατά την έννοια της διάταξης αυτής, ουδόλως τίθεται στην κύρια υπόθεση.
- 95 Σχετικά με την άμεση σχέση που απαιτεί η διάταξη αυτή, διαπιστώνεται ότι η καταχώριση της ονομασίας «Bayerisches Bier» ως ΠΓΕ στηρίζεται κυρίως, όπως επισήμαναν η Επιτροπή και το Συμβούλιο ενώπιον του Δικαστηρίου, σε τέτοια σχέση μεταξύ της φήμης και της βαυαρικής προέλευσης της μπίρας.
- 96 Το συμπέρασμα αυτό των κοινοτικών οργάνων δεν αναιρείται, όπως φρονούν το αιτούν δικαστήριο καθώς και οι Bavaria και Bavaria Italia για τον λόγο ότι τόσο ο νόμος περί καθαρότητας της μπίρας 1516 («Reinheitsgebot») όσο και η παραδοσιακή μέθοδος ζυθοποιίας βραδείας ζύμωσης, αμφότερα βαυαρικής προελεύσεως, διαδόθηκαν ο μιν νόμος στη Γερμανία μετά το 1906 και η μέθοδος σε ολόκληρο τον κόσμο κατά τον δέκατο ένατο αιώνα.
- 97 Πράγματι, διαπιστώνεται ότι ούτε η καθαρότητα ούτε η παραδοσιακή μέθοδος βραδείας ζύμωσης αποτέλεσαν τη βάση για την καταχώριση της ΠΓΕ «Bayerisches Bier». Όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 95 της παρούσας απόφασης, καθοριστικό στοιχείο ήταν μάλλον η φήμη της μπίρας προελεύσεως Βαυαρίας.
- 98 Βεβαίως, η συμβολή του Reinheitsgebot και της παραδοσιακής μεθόδου βραδείας ζύμωσης στη φήμη αυτή είναι αναμφισβήτητη. Ωστόσο, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βασίμως ότι η φήμη αυτή εξαφανίζεται απλώς και μόνο διότι ο Reinheitsgebot άρχισε να εφαρμόζεται στο υπόλοιπο γερμανικό έδαφος μετά το 1906, ή ότι η εν λόγω παραδοσιακή μέθοδος διαδόθηκε και σε άλλες χώρες κατά τον δέκατο ένατο αιώνα.

Εξάλλου, τα στοιχεία αυτά αντανακλούν, αντιθέτως, τη φήμη της βαυαρικής μπίρας που σηματοδότησε την εξάπλωση τόσο του νόμου καθαρότητας όσο και της μεθόδου ζυθοποιίας της και συνεπώς συνιστούν μάλλον ενδείξεις ότι υπάρχει ή τουλάχιστον υπήρχε άμεση σχέση μεταξύ της Βαυαρίας και της φήμης της μπίρας της.

- 99 Κατά συνέπεια, η απόδειξη άμεσης σχέσης μεταξύ της βαυαρικής μπίρας και της γεωγραφικής προέλευσής της δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προδήλως αλυσιτελής λόγω των στοιχείων που επικαλείται το αιτούν δικαστήριο καθώς και οι Bavaria και Bavaria Italia.
- 100 Στην πραγματικότητα, τα στοιχεία αυτά ανάγονται μάλλον στο επιχείρημα ότι η ονομασία «Bayerisches Bier» αποτελεί κοινή ονομασία κατά την έννοια των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92 και, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να καταχωρισθεί. Κατόπιν των προεκτεθέντων, το ζήτημα έγκειται κυρίως στο να εξετασθεί αν η επίδικη ονομασία είχε καταστεί κοινή κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως.
- 101 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι στο πλαίσιο της εξέτασης του ζητήματος αν μια ονομασία έχει καταστεί κοινή πρέπει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2081/92, να λαμβάνονται υπόψη οι περιοχές παραγωγής του συγκεκριμένου προϊόντος τόσο εντός όσο και εκτός του κράτους μέλους που πέτυχε την καταχώριση της επίμαχης ονομασίας, η κατανάλωση του προϊόντος αυτού, ο τρόπος με τον οποίο η επίμαχη ονομασία γίνεται αντιληπτή από τους καταναλωτές τόσο εντός όσο και εκτός του οικείου κράτους μέλους, η ύπαρξη τυχόν ειδικών εθνικών ρυθμίσεων σχετικών με αυτό το προϊόν, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο η επίμαχη ονομασία έχει χρησιμοποιηθεί στο κοινοτικό δίκαιο (βλ. απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2008, C-132/05, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2008, σ. I-957, σκέψη 53).
- 102 Το αιτούν δικαστήριο καθώς και οι Bavaria και Bavaria Italia φρονούν ότι το στοιχείο ότι η ονομασία Bayerisches Bier κατέστη κοινή αποδεικνύεται μεταξύ άλλων από τη χρήση της λέξης Bayerisches ή των μεταφράσεών της ως συνωνύμων της μπίρας

τουλάχιστον σε τρία κράτη μέλη (Δανία, Σουηδία και Φινλανδία), καθώς και ως συνωνύμων της παλαιάς βαυαρικής μεθόδου βραδείας ζύμωσης στα ονόματα, εμπορικά σήματα και ετικέτες εμπορικών εταιριών ολοκλήρου του κόσμου, περιλαμβανομένης και της Γερμανίας.

- 103 Η αντίρρηση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή στην κύρια υπόθεση.
- 104 Συγκεκριμένα, όσον αφορά τη χρήση της ονομασίας «Bayerisches» ή των μεταφράσεών της ως συνωνύμων της λέξης «μπίρα», υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από τα κράτη μέλη ως προς αυτό το ζήτημα, με τις οποίες αποδείχθηκε, όπως παρατηρεί η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1347/2001, ότι η εν λόγω ονομασία δεν κατέστη κοινή στο κοινοτικό έδαφος, παρά τις ενδείξεις που δείχνουν ότι η δανική μετάφραση της ονομασίας αυτής εξελίσσεται σε συνώνυμο του όρου «μπίρα» και κατά συνέπεια σε κοινό όνομα.
- 105 Αφετέρου, όσον αφορά το γεγονός ότι υπάρχουν στην αγορά σήματα και ετικέτες εμπορικών εταιριών που φέρουν τη λέξη «Bayerisches» ή τις μεταφράσεις της ως συνώνυμα της παλαιάς βαυαρικής μεθόδου βραδείας ζύμωσης, ούτε το στοιχείο αυτό στηρίζει το συμπέρασμα ότι η επίδικη ονομασία είχε καταστεί κοινή κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως.
- 106 Εξάλλου, η καταχώριση μιας ΠΠΕ, σύμφωνα με τον κανονισμό 2081/92, σκοπεί, μεταξύ άλλων, να αποτρέψει την κατάχρηση μιας ονομασίας από τρίτους που επιθυμούν να επωφεληθούν της φήμης που έχει αποκτήσει και κατά τα λοιπά να αποτρέψει την εξαφάνισή της που ενδέχεται να επέλθει δια της κοινής και γενικής χρήσεώς της είτε εκτός της γεωγραφικής προελεύσεώς της είτε εκτός της συγκεκριμένης ποιότητας, φήμης ή άλλου χαρακτηριστικού που αποδίδεται στην εν λόγω προέλευση και δικαιολογεί την καταχώριση.

- 107 Συνεπώς, στην περίπτωση ΠΓΕ, μια ονομασία δεν καθίσταται κοινή παρά μόνον αν έχει εξαφανισθεί ο άμεσος σύνδεσμος μεταξύ, αφενός, της γεωγραφικής προέλευσης του προϊόντος και, αφετέρου, ορισμένης ποιότητας του προϊόντος αυτού, της φήμης ή άλλου χαρακτηριστικού του που αποδίδεται στην εν λόγω προέλευση, η δε ονομασία απλώς περιγράφει ένα είδος ή τύπο προϊόντων.
- 108 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα διαπίστωσαν ότι η ΠΓΕ «Bayerisches Bier» δεν είχε καταστεί κοινή και, κατά συνέπεια, ότι ο άμεσος σύνδεσμος που υπάρχει μεταξύ της φήμης της βαυαρικής μπίρας και της γεωγραφικής προέλευσής της δεν είχε εξαφανιστεί, η διαπίστωση δε αυτή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως προδήλως αλυσιτελής για το γεγονός και μόνον ότι υπάρχουν στην αγορά εμπορικά σήματα και ετικέτες εμπορικών εταιριών που φέρουν τη λέξη «Bayerisches» ή τις μεταφράσεις της ως συνώνυμο της παλαιάς βαυαρικής μεθόδου βραδείας ζύμωσης.
- 109 Επιπλέον, η ύπαρξη μεταξύ των ετών 1960 και 1970 των συλλογικών σημάτων «Bayrisch Bier» και «Bayrisches Bier», καθώς και πέντε διαφορετικών διμερών συμφωνιών με αντικείμενο την προστασία της ονομασίας «Bayerisches Bier», ως γεωγραφικής ονομασίας, αποδεικνύει ακριβώς ότι η ονομασία αυτή δεν έχει κοινό χαρακτήρα.
- 110 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται το συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο ορθώς θεώρησε με τον κανονισμό 1347/2001 ότι η ονομασία «Bayerisches Bier» ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2081/92 και ότι δεν αποτελεί κοινή ονομασία κατά την έννοια των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.

— Επί του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2081/92

- 111 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται μήπως η αίτηση καταχωρίσεως της ονομασίας «Bayerisches Bier» έπρεπε να απορριφθεί, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2081/92, εφόσον, λαμβανομένης υπόψη της φήμης των σημάτων που περιέχουν τη λέξη «Bavaria», του γεγονότος ότι είναι ευρύτατα γνωστά και της διάρκειας χρήσεώς τους, η ονομασία αυτή θα μπορούσε να παραπλανήσει τον καταναλωτή όσον αφορά την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος.
- 112 Συναφώς, στην τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1347/2001 αναφέρεται ότι το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι βάσει των πραγματικών περιστατικών και των διαθέσιμων πληροφοριών θεωρήθηκε ότι η καταχώριση της ονομασίας «Bayerisches Bier» δεν θα προκαλούσε σύγχυση στον καταναλωτή όσον αφορά την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος και, ως εκ τούτου, η προπαρατεθείσα γεωγραφική ένδειξη και το σήμα Bavaria δεν βρίσκονται στην κατάσταση που προβλέπει η παράγραφος 3 του άρθρου 14 του κανονισμού 2081/92.
- 113 Αφενός, η διαπίστωση του Συμβουλίου δεν φαίνεται προδήλως αλυσιτελής και, αφετέρου, ούτε το αιτούν δικαστήριο ούτε οι Bavaria και Bavaria Italia προέβαλαν επιχείρημα κατά της διαπιστώσεως αυτής.
- 114 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο ορθώς θεώρησε στον κανονισμό 1347/2001 ότι η ονομασία «Bayerisches Bier» δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2081/92.
- 115 Κατά συνέπεια, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η εξέταση του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος του αιτούντος δικαστηρίου δεν ανέδειξε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού 1347/2001.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 116 Με το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατά τα ουσιώδη αν το γεγονός ότι στο άρθρο 1 του κανονισμού 1347/2001 καταχωρίστηκε η ονομασία «Bayerisches Bier» ως ΠΓΕ, με τη δε τρίτη αιτιολογική σκέψη διαπιστώνεται ότι η εν λόγω ΠΓΕ και το σήμα «Bavaria» δεν βρίσκονται στην κατάσταση που προβλέπει η παράγραφος 3 του άρθρου 14 του κανονισμού 2081/92, επηρεάζει το κύρος και τη δυνατότητα χρησιμοποίησεως προϋπαρχόντων σημάτων τρίτων στα οποία υπάρχει η λέξη «Bavaria».
- 117 Συναφώς διαπιστώνεται ότι το άρθρο 14 του κανονισμού 2081/92 ρυθμίζει ειδικά τις σχέσεις μεταξύ των ονομασιών που καταχωρούνται βάσει του κανονισμού αυτού και των σημάτων θεσπίζοντας, αναλόγως των διαφόρων καταστάσεων, κανόνες άρσης της συγκρούσεως των οποίων το πεδίο, τα αποτελέσματα και ο αποδέκτης διαφέρουν.
- 118 Συγκεκριμένα, αφενός, το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2081/92 αφορά περίπτωση συγκρούσεως μεταξύ μιας ΠΟΠ ή μιας ΠΓΕ και ενός προϋπαρχοντος σήματος οσάκις η καταχώριση της συγκεκριμένης ονομασίας, αν ληφθεί υπόψη η φήμη του σήματος, το γεγονός ότι είναι ευρύτατα γνωστό και η διάρκεια χρησιμοποίησεώς του, θα μπορούσε να παραπλανήσει τον καταναλωτή ως προς την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος. Στην περίπτωση αυτή, ως αποτέλεσμα της σύγκρουσης αυτής προβλέπεται η άρνηση καταχωρίσεως των ονομασιών. Πρόκειται δηλαδή για κανόνα που συνεπάγεται ανάλυση πριν την καταχώριση της ΠΟΠ ή της ΠΓΕ και που απευθύνεται κυρίως στα κοινοτικά όργανα.
- 119 Αφετέρου, το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92 αφορά περίπτωση συγκρούσεως μεταξύ μιας καταχωρισθείσας ΠΟΠ ή ΠΓΕ και ενός προϋφισταμένου σήματος, οσάκις η χρήση του σήματος εμπίπτει σε μια από τις περιπτώσεις του άρθρου 13 του κανονισμού 2081/92, το δε σήμα καταχωρίστηκε καλόπιστα πριν την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως της ΠΟΠ ή της ΠΓΕ. Το αποτέλεσμα που προβλέπεται στην περίπτωση αυτή είναι ότι επιτρέπεται η συνέχιση της χρήσεως, παρά την καταχώριση της ονομασίας αν το σήμα δεν βαρύνεται με λόγους ακυρότητας ή εκπτώσεως των εξ αυτού δικαιωμάτων που προβλέπουν αντιστοίχως τα άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ζ', καθώς και 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104. Πρόκειται δηλαδή για κανόνα που

συνεπάγεται ανάλυση μετά την καταχώριση και απευθύνεται κυρίως στις διοικητικές αρχές και στα δικαστήρια που θα κληθούν να εφαρμόσουν τις διατάξεις αυτές.

- 120 Η ανάλυση που απορρέει από το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού περιορίζεται στη δυνατότητα πλάνης του καταναλωτή ως προς την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος λόγω της καταχώρισης της συγκεκριμένης ονομασίας, βάσει εξετάσεως της προς καταχώριση ονομασίας και του προϋπάρχοντος σήματος, ενώ παράλληλα λαμβάνονται υπόψη η φήμη του σήματος, το γεγονός ότι είναι ευρύτατα γνωστό και η διάρκεια χρήσεώς του.
- 121 Αντιστρόφως, η ανάλυση που απορρέει από το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 2081/92 συνίσταται στο ότι εξετάζεται, πρώτον, αν η χρήση του σήματος ανταποκρίνεται σε μια από τις περιπτώσεις του άρθρου 13 του κανονισμού αυτού, στη συνέχεια αν το σήμα καταχωρίστηκε καλόπιστα πριν την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισης της ονομασίας και, τέλος, ενδεχομένως, μήπως το σήμα βαρύνεται με κάποιο λόγο ακυρότητας ή εκπτώσεως των εξ αυτού δικαιωμάτων που προβλέπουν αντιστοίχως τα άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ζ', καθώς και 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104.
- 122 Η τελευταία ανάλυση απαιτεί δηλαδή εξέταση των πραγματικών περιστατικών και του δικαίου –εθνικού, κοινοτικού ή διεθνούς– την οποία μόνον ο εθνικός δικαστής είναι αρμόδιος να διενεργήσει, ενδεχομένως, μέσω αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 234 ΕΚ (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 4ης Μαρτίου 1999, C-87/97, *Conorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, Συλλογή 1999, σ. I-1301, σκέψεις 28, 35, 36, 42 και 43).
- 123 Εξ αυτού συνάγεται ότι οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 14 του κανονισμού 2081/92 έχουν κάθε μια διαφορετικούς στόχους και λειτουργίες και υπόκεινται σε διαφορετικές προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι με το άρθρο 1 του κανονισμού 1347/2001 καταχωρίστηκε η ονομασία «Bayerisches Bier» ως ΠΓΕ στη δε τρίτη αιτιολογική σκέψη διαπιστώνεται ότι η εν λόγω ΠΓΕ και το εμπορικό σήμα «Bavaria» δεν βρίσκονται στην κατάσταση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2081/92 δεν μπορεί να έχει επίπτωση στην εξέταση των προϋποθέσεων συνύπαρξης του εν λόγω σήματος με την εν λόγω ΠΓΕ, όπως προβλέπονται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.

124 Η έλλειψη κινδύνου συγχύσεως στην αντίληψη του καταναλωτή, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 2081/92, μεταξύ της επίδικης ονομασίας και του προϋπάρχοντος σήματος δεν αποκλείει το ενδεχόμενο η χρήση του σήματος να ανταποκρίνεται σε μια από τις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 13, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ή να βαρύνεται το εν λόγω σήμα από κάποιο λόγο ακυρότητας ή εκπτώσεως των εξ αυτού δικαιωμάτων που προβλέπουν αντιστοίχως τα άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ζ', καθώς και 12, παράγραφος 3, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104. Επιπλέον, η έλλειψη κινδύνου συγχύσεως δεν απαλλάσσει από την υποχρέωση εξακριβώσεως ότι το συγκεκριμένο σήμα καταχωρίστηκε καλόπιστα πριν την ημερομηνία καταθέσεως της αίτησης καταχωρίσεως της ΠΟΠ ή της ΠΓΕ.

125 Βάσει των προεκτεθέντων, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί απάντηση ότι ο κανονισμός 1347/2001 έχει την έννοια ότι δεν θίγει το κύρος και τη δυνατότητα χρήσεως, που αντιστοιχεί σε μια από τις περιπτώσεις του άρθρου 13 του κανονισμού 2081/92, προϋπαρχόντων εμπορικών σημάτων τρίτων που περιλαμβάνουν τη λέξη «Bavaria» και έχουν καταχωριστεί καλόπιστα πριν την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως της ΠΓΕ «Bayerisches Bier» υπό τον όρον ότι τα σήματα αυτά δεν βαρύνονται από κάποιο λόγο ακυρότητας ή εκπτώσεως των εξ αυτών δικαιωμάτων που προβλέπουν τα άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ζ', καθώς και 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104.

Επί των δικαστικών εξόδων

126 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Η εξέταση του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος του αιτούντος δικαστηρίου δεν ανέδειξε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1347/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, για τη συμπλήρωση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής, σχετικά με την καταχώρηση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου.

- 2) Ο κανονισμός 1347/2001 έχει την έννοια ότι δεν θίγει το κύρος και τη δυνατότητα χρήσεως, που αντιστοιχεί σε μια από τις περιπτώσεις του άρθρου 13 του κανονισμού 2081/92, προϋπαρχόντων εμπορικών σημάτων τρίτων που περιλαμβάνουν τη λέξη «Bavaria» και έχουν καταχωριστεί καλόπιστα πριν την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως της ΠΓΕ «Bayerisches Bier», υπό τον όρον ότι τα σήματα αυτά δεν βαρύνονται από κάποιο λόγο ακυρότητας ή εκπτώσεως των εξ αυτών δικαιωμάτων που προβλέπουν τα άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ζ', καθώς και 12, παράγραφος 2, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων.

(υπογραφές)